

# limburgs tijdschrift voor genealogie

Administratie: Postbus 83, Maastricht

Redactie: Fattenbergstraat 26, Beek

Postrekening: 10 37 880

Verschijnt tenminste éénmaal per kwartaal

JAARGANG 4, NUMMER 1, FEBRUARI 1976.

## VERSLAG LEDENVERGADERING

De derde algemene ledenvergadering werd gehouden op zaterdag 22 november 1975 te Roermond. De vergadering, geleid door de heer L. Corten, gaf haar goedkeuring aan de notulen van de jaarvergadering van 1974 en de voorlopige verslagen van secretaris, penningmeester en redactie over 1975.

Uit deze verslagen memoreren wij het volgende:

Het aantal geregistreerde leden is inmiddels gestegen tot 432. We verwachten binnen afzienbare tijd het 500ste lid te kunnen inschrijven. De Sectie Genealogie is uitgegroeid tot de grootste sectie van het L.G.O.G.

Voorgesteld wordt het lidmaatschapsgeld in verband met de kostenstijgingen te verhogen met fl. 2,50 per jaar. De vergadering gaat hiermee akkoord. De contributie bedraagt nu m.i.v. 1 januari 1976 fl. 17,50 voor leden L.G.O.G., en fl. 22,50 voor niet-leden L.G.O.G.

De onlangs verschenen „Handleiding voor genealogisch onderzoek in Limburg“ van de hand van onze secretaris, de heer J.A.D. Eyck, voorziet duidelijk in een bestaande behoefte. De eerste druk is thans vrijwel uitverkocht. De heren Hoen en Vroomen gaven dit najaar aan de Volksuniversiteit te Geleen een cursus Genealogie en Heraldiek (voor beginners).

In het programma „Limburgse Zaken“ van de R.O.Z. waren de heren Crott, Eyck en Hoen te gast in een rechtstreekse uitzending over familienamen en genealogie. De reacties op deze uitzending getuigen van een verrassend grote belangstelling van de zijde van de luisteraars voor dit onderwerp.

Van het tijdschrift werden dit jaar zes nummers uitgebracht à 20 pagina's. Ook in 1976 zal dit het geval zijn. Met ingang van deze jaargang werd het in offset gedrukt en met foto's verlicht, waardoor de uiterlijke vormgeving beduidend werd verbeterd. Door aanschaf van nieuwe apparatuur brengt onze drukker, de ZOL-bedrijven te Heerlen, nog meer mogelijkheden binnen ons bereik.

Grotere publikaties, die te lang zijn om in het tijdschrift op te nemen, zullen voortaan apart in brochure en/of boekvorm, al naar gelang de omvang, worden uitgegeven. De eerste brochure, getiteld: „Stamboom van de familie Maassen uit Geulle, met een beknopte Geschiedenis van Geulle“, samengesteld door mr. A.M.A. Maassen, heeft inmiddels het licht gezien. De heer Crott hoopt in de loop van volgend jaar het manuscript te kunnen inleveren van een uitvoerige publikatie over het Heerlense geslacht Vijgen (1526-1976).

De redactie is versterkt met drs. J.M.H. Mosmuller, die als historicus vooral de achtergronden van de beoefening van de genealogie zal belichten. De heer J. Niederer uit Brunssum heeft ook dit jaar de redactie trouw terzijde gestaan, waarvoor hem niet genoeg dank kan worden gebracht.

Een nieuw initiatief was de oprichting van een Informatiecentrum, waar de leden kopieën van originele bronnen kunnen lenen om op hun gemak thuis te bestuderen. Momenteel beschikken wij over de kerkelijke registers van de plaatsen: Amby, Amstenrade, Beek, Broeksittard, Brunssum, Haelen, Herten, Kessel, Susteren en Swalmen. Op de begroting is een bedrag gereserveerd voor de aanmaak van nieuwe registers. De heer van Heur, die met het beheer belast is, gaf een uiteenzetting over het functioneren ervan. Tal van leden maken reeds gebruik van deze nieuwe service.

De heer G. Goossens uit Tegelen, die reglementair aftrad als bestuurslid, werd dank gebracht voor zijn inzet en adviezen. In zijn plaats werd gekozen de heer H.F.J.G. Linskens uit Venray.

Ook in het komende seizoen zullen wederom contactavonden worden georganiseerd en nieuwe initiatieven ontplooid. Onder meer wordt gedacht aan het uitnodigen van een spreker, die een lezing zal houden over een voor genealogen interessant onderwerp. Keuze van onderwerp en spreker zal afhangen van de mate van interesse die uit de kringen van onze lezers verwacht kan worden. Suggesties worden in deze gaarne tegemoet gezien.

Nadat nog enkele leden van de rondvraag gebruik hadden gemaakt, werd de vergadering door de voorzitter gesloten.

### Radio en T.V.

Ons lid de heer P.L.M. van Hoof, maakte ons erop attent, dat de B.R.T. enkele uitzendingen verzorgt, die voor onze leden interessant kunnen zijn; nl.:

Zondag 18.30-18.35, Radio B.R.T. II: „Familiealbum“.

Maandag 10.55-11.00, Radio B.R.T. II: „Spiegel Familiaal“.

Woensdag 17.55, T.V. België Vlaams: „Atelier“, waarin regelmatig is opgenomen het onderwerp: Oud Schrift.

#### Brochurereeks

De eerste brochure, nl. „Stamboom van de familie Maassen uit Geulle, met een beknopte Geschiedenis van Geulle“, door mr. A.M.A. Maassen is inmiddels verschenen. Het kan besteld worden door overmaking van fl. 9,50 op gironummer 3409800 t.n.v. Beheerder Informatiecentrum Genealogie te Geleen, onder vermelding „Stamboom Maassen“. Deze prijs geldt tot 1 juni 1976, daarna wordt hij fl. 12,00. In de prijs zijn de kosten van toezending inbegrepen.

## VRAAG- EN ANTWOORDRUBRIEK

### 074. LUENS

### 075. BEIGNER

Op 27 januari 1740 trouwen te Baexem Leonardus Luens en Elisabeth Beigner.

De naam Luens komt ook voor als Luyens, Leuyens. De naam Beigner heeft als variaties Beerier, Bender(s) en In de Being, maar komt buiten deze familie in Baexem niet voor. Kan iemand mij inlichten over de herkomst van deze familie?

*M. Hermans, Elsbeemden 15, Horst, tel. 04709-1638.*

### 076. PIRONGHS

Wie kan mij helpen aan gegevens over de naam Peroens/Pironghs? Ik zoek de geboorte van Cornelis Peroens, die bij zijn huwelijk in 1757 te Beek woonachtig was, te Oensel. Zijn geboorte moet dus voor 1740 plaatsgevonden hebben. Nu worden noch in Beek noch in Schimmert omstreeks die tijd geboorten vermeld onder die naam. Wie is in andere plaatsen geboorten op die naam voor 1740 tegengekomen.

*J.M.G. Luyten, Burg. Janssenstraat 63, Beek (L.), tel. 04402-3446.*

### 076. PIRON

De familie Piron treft men o.a. in de registers van Schinnen. Volgens P.S.H.A.L. 1928, pag. 205-206, kwam zij ca 1715 met pastoor Joannes Piron alias Petri mee uit Salm (Lux.). De naam veranderde later van Piron in Petri.

*J.H.M. Hoen, Fattenbergstraat 26, Beek (L.).*

### 067. LEJEUNE

Het daarbij vermelde adres moet zijn: J.J. Lejeune, Margrietlaan 50, Munstergeleen.

#### Inhoud van dit nummer:

1. Verslag ledenvergadering.
2. Vraag- en antwoordrubriek.
3. Ruïnering en verdwijning van het geslacht Hors(t)mans van de Wijngaardsberg te Ulestraten (bij Meerssen) in de 16e en 17e eeuw, door drs. R. Janssen, Vlessersweg 30, Dilsen (B.); wordt vervolgd.
11. Kwartierstaat Bouvrie-Bonnet, door J.M. Bouvrie, Begoniastraat 53, Maastricht; wordt vervolgd.
13. Vervolg Genealogie Widdershoven; wordt vervolgd.
17. Het Limburgse nageslacht van een Gelderse schipper, door M. Bergevoet, p.a. Goltziusstraat 21, Venlo.

#### BOEKBESPREKING

*M.J.P. van den Brand Czrn.: „Over Vierlingsbeek's oudste geschiedenis en zijn naam“, in: Merlet, driemaandelijks blad van de archiefdienst Land van Cuijk, 10e jrg., nov. 1974; Redactieadres Postbus 38, Grave.*

Ons actief medelid van den Brand geeft hierin weer een voortreffelijk staaltje van streekgeschiedenis. Vooral interessant voor genealogen is het door hem gelegde verband tussen de familie Vierling en de plaats Vierlingsbeek. Ook dit artikel munt weer uit door een voortreffelijke bronvermelding. Voor hen die in deze materie geïnteresseerd zijn zeer aanbevelenswaardig. Moge overigens het voorbeeld van de auteur meerderen aansporen hun resultaten te publiceren!

*Guy Waltenier: „Familie Walt Niel - Waltenier“, Brussel 1975, uitgave in eigen beheer.*

De schrijver noemt zijn publikatie zelf een genealogische schets, en stelt dat verder onderzoek noodzakelijk is. Toch zouden wij tevreden zijn als elke genealogische publikatie zo keurig verzorgd was als deze. De genealogie begint met Bartholomeus van Walt Niel, die ca. 1650 te Schinnen woonde. In de derde generatie verhuist Hendrik Walt Niel naar Tollembeek in België en van hem stammen alle Belgische naamdragers af. Het boekje is voorzien van een deugdelijk naamregister.



R. JANSSEN

## RUÏNERING EN VERDWIJNING VAN HET GESLACHT HORS(T)MANS VAN DE WIJNGAARDSBERG TE ULESTRATEN (BIJ MEERSSEN) IN DE 16e EN 17e EEUW

Onlangs verscheen „Roerstreek '75”, het jaarboek van de Heemkundevereniging Roerstreek. Een stijlvolle, welbearbeide en knappe publicatie. Daarin is een bijdrage opgenomen van de hand van drs. G. Venner over „Schöndeln, een hoeve met verleden”. Schrijver stipt daarin aan dat Schöndeln in het verleden door meerdere families werd bewoond. Nadruk bij onderhavige bijdrage wordt evenwel gelegd op de hoeve; de genealogie staat er slechts ten dienst van de „geschiedenis van de hoeve”.

Het archiefmateriaal, dat ons eerder toevallig-overhandigd werd over het geslacht Hors(t)mans, deed ons een ogenblik overwegen een soortgelijke bijdrage als die van drs. G. Venner te leveren. Maar na een grondige bestudering van de bronnen, besloten we te maken te hebben met genealogische, ja zelfs biografische gegevens over een aanzienlijk burgergeslacht van weleer.

Spijtige vaststelling was dat de bronnen zich slechts uitspraken over een korte periode -althans vanuit genealogisch standpunt. Slechts de 16e en 17e eeuw werden belicht. Hetgeen daarin werd aangetroffen, achtten we van dien aard, dat we besloten niet te wachten op het ogenblik, dat we de lijn tot 1975 hadden voltrokken. Een onmiddellijke publikatie drong zich op. Het besef van de diaspora van het geslacht Hors(t)mans vanaf de tweede helft der 17e eeuw, bespoedigde nog ons voornemen.

Rest ons nog aan te stippen dat deze bijdrage geen aanspraak maakt op volledigheid, dit bij gebrek aan multipliciteit van bronnen. De meeste gegevens werden aangetroffen in het Proostschout- en Schepenregister der dingbank Meerssen en in de bundels 1/ 507 en 17611 van de Archives ecclésiastiques (op het algemeen rijksarchief te Brussel). De vage, dubbelzinnige en soms wel contradictorische inhoud van de notulen en procesakten, heeft de totstandkoming van dit artikel enigszins vertraagd.

Na eeuwen afwezigheid wierp op 15 maart 1914 weer een Horsmans zijn anker uit op de Wijngaardsberg te Ulestraten. *Jan Willem Hubert* Horsmans verhuisde met zijn echtgenote -Maria Urlings- en zijn negen kinderen, naar deze pachthoeve, alsdan eigendom van jonker P. van Meeuwen van Ulestraten, die het goed (inclusief kasteel en hoeve) in 1913 had gekocht.

Toponymisch levert de Wijngaardsberg geen enkele moeilijkheid. Want het ligt voor de hand dat hier vroeger een wijnberg was gelegen. Men weet dat de Frankische koningen in de omgeving van Meerssen enkele wijnbergen bezaten („vineis”). Dezen werden gestipuleerd in de bekende schenkingsakte van koningin Gerberga, die op 12 februari 968 haar koninklijke villa met toebehoren, aan de abdij van de H. Remigius te Reims vermaakte<sup>1)</sup>.

Nu was er in de oude heerlijkheid Meerssen geen betere plaats voor de druivencultuur dan de Wijngaardsberg onder Ulestraten. Vooral de helling aan de zuidkant was daartoe uitgelezen. Boven op de heuvel stond een zg. Koningshoeve, zoals er zich in de omtrek zovele bevonden<sup>2)</sup>. De wijnbouw bleef er gans de middeleeuwen door een belangrijke inkomstenbron, zelfs voor de geestelijken van de Proosdij, waaraan de „drouvendrank” moest worden geleverd.

De hoeve Wijngaardsberg behoorde tot de cijnsplichtige goederen van de Duitse orde van Baliën-Biesen<sup>3)</sup>. De Proost van Meerssen meende evenwel oudere rechten te bezitten op de cijns, de paardskuur en de koeienkeur. Ergo, strijd tussen Proost en Duitse orde, strijd die tot het begin van de achttiende eeuw zou aanslepen<sup>4)</sup>.

Vanaf de elfde eeuw worden de bronnen niet enkel sporadisch, maar ook zeer vaag. Concreet troffen we slechts een oorkonde uit 1244 aan, waarin sprake was van een *Rogerus van Wingsberg*, één der schepenen van de dingbank Meerssen<sup>5)</sup>. Over hem, noch over Wijngaardsberg anno 1244 treffen we verder gegevens aan.

Pas tegen 1545 duiken nieuwe gegevens op, waarbij voor het eerst de naam *Hors(t)mans* in het voetlicht treedt.

Het staat wel vast dat het geslacht Hors(t)mans toen reeds geruime tijd de hoeve bewoonde „..... *Johan Horstmans* ende *Oda* syne huysvrouwe geweest vader ende moeder van hem *Jacob Horstmans* peyselyck ende vredelyck gepossedeert hebben als hun eygen ende propre goedt van ouders ende voorouders met recht van devolutie gedevelopeert *de rechte helft van seeckeren pachthoff gelegen onder den resorte van Meerssen inden lande van Valckenborch Overmaese genoempt den Wyngartberch* ende waer van die andere hellicht by divisie is aengedeelt de broeders ende susters.....”<sup>6)</sup>.

Wijngaardsberg werd dus al vroeg verdeeld in helften: één helft was eigendom van Johan Horstmans; wat zich afspeelde op de andere helft, valt moeilijk te achterhalen, bij ontstentenis van geschikt bronnenmateriaal. Over deze laatste helft kunnen we in deze bijdrage slechts sporadisch handelen. Voor 1545 beschikken we nog over onderstaande tekst, die alhoewel hij genealogisch erg onduidelijk is, toch de moeite van het compileren waard is:

„Op den 12 January 1545 hait *Adam Van der Hagen* ontfangen vier ervvat roggen op den hoff van den Wyngaersberch, daer dat kindt *Jans Van der Hagen* vuytgestorven is.

Op den 20 May Anno 1545 hait *Erken van Vueren* als man ende momboir syner huysvrouwe ontfangen, syn gedeelte van den Hoff van den Wyngaersberch. Op den selven dagh hait den voorgescreven *Erken* geguet syner swaeger *Erneskens Greven* in X loes vat roggen op dit voorgeschreven gedeelte.

Op den 17 Aprilis 1546 hait *Lens van Sint Giteren, Jan Symons soon* ontfangen als man ende momboir syner huysvrouwe, syn gedeelte van den Hoff van den Wyngaertsbergh, daer haere Eldern vuytgestorven syn.

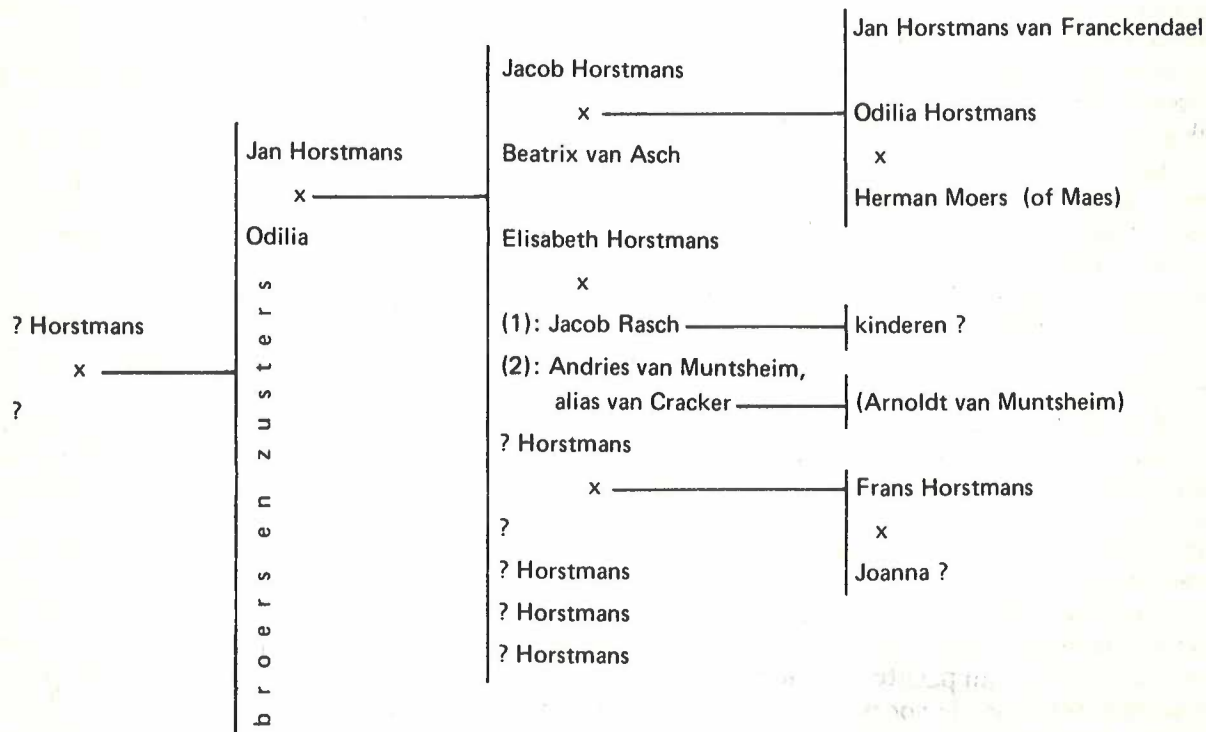
Op den selven dagh hait *Lens van Sint Giteren* van den voorschreven guederen overgeguet, *Jan Horstmans* op den wyngaersbergh, in eyn bonse der keur daarvan, ende daer 't *Jan* gelievet, in naeme van mangelschap. Op den selven dagh hait *Lens* voorschreven die andere meermaete van de voorschreven guederen overgeguet *Jan Horstmans* voorschreven in naeme van coupe als voir twee hondert und veertigh trichter guldens.

*Jan Horstmans* begeeres brief

*Lens van Sint Giteren* biedt des Segels''7).

*Jan Horstmans* was op het ogenblik dat hij Wijngaardsberg ambieerde, reeds een vermogend man. Hij was woonachtig te Maastricht. Reeds eigenaar van verschillende huizen en gronden, assumeerde hij met Wijngaardsberg een bezit van „dry ende daertich bonderen lants met eenige boscasie, boomgaerders ende weyen liggende onder den hoeftbancke van Merssen in den lande van Valckenborch''8). Straks zullen we aangeven dat deze beschrijving van 33 bunders land, niet correleert met de gegevens in andere dokumenten.

*Jan Horstmans* was gehuwd met een zekere *Odilia*, zoals hieronder op de stamtafel af te lezen valt. Wie zij was, waar zij vandaan kwam, hoe haar volledige naam luidde,... dat zijn allemaal vragen waarop we het antwoord schuldig moeten blijven.





Als gevolg van de *tribulaties* omstreeks 1579, verloor Jan Horstmans nagenoeg al zijn bezittingen. Wat was er gebeurd?

Men moet weten dat tijdens de opstand der Nederlanden, zowel ten oosten als ten westen van de Maas flinke klappen werden uitgedeeld, én door de Spaanse én door de Staatse troepen. In het Land van Overmaas werd er zó hevig gevochten dat de Staten van het Land van Valkenburg in 1574 hun beklag maakten over de brandstichtingen, plunderingen en verwoestingen, die sedert 1568 waren aangericht<sup>9)</sup>. Vanaf 1576 werd ook Maastricht, alhoewel geen haard van protestantisme, maar strategisch belangrijk, door de Spanjaarden bezet. Het Spaanse garnizoen verliet de stad tegen 1577. Vanaf dan streefde de stedelijke overheid naar verregaande autonomie. Toch betoonde ze sympathie met de Staten-Generaal, hetgeen al spoedig resulteerde in een aanwezigheid van Staatse troepen, die in 1579, samen met de Maastrichtse burgerij, de stad verdedigden tegen het Spaanse leger o.l.v. de hertog van Parma. Na maandenlange belegering werd de stad - door honger en ziekten uitgeput - op 29 juni 1579 stormenderhand ingenomen. Een nieuw bestuur werd door de overwinnaar geïnstalleerd, bestaande uit twee schouten, burgemeesters, schepenen en gezworenen<sup>10)</sup>.

De belegering en bezetting van Maastricht betekende voor de goeude burgerij een crisisperiode. Jan Horstmans zelf „ende syne vrouwe en kinderen van de overwinners heeft moeten rantionneren, ende alle syne huysen en rurende middelen quyt geworden is. Alleenlick noch deses voorschreven Hoof (= Wijngaardsberg) hebbende den welcken oock binnen den tyd van ses weecken heeft moeten gerantionneert worden vuyt handen van den Lantcommandeur der Balyen Biessen voor daerthien hondert gulden brabantse. Maar alsoo den voorschreven Jan Horstmans ter werelt geen penningen meer en hadde, is gecomen tot Acken by eenen *Jacob Rasch*, wyncoopman wesende, .....”<sup>11)</sup>. De reden waarom Jan Horstmans zijn bezittingen werden ontnomen is niet helemaal duidelijk. Wel bekeerden kwade tongen dat hij zoniet calvinist, dan toch calvinistische sympathieën had. Het zou dan ook te begrijpen zijn dat de katholieke Spanjaarden hem op die manier wisten te treffen.

Jacob Rasch assisteerde Jan Horstmans met de som van 1100 gulden. De resterende 200 gulden zou broksgewijs worden afbetaald. Interessante constatacie is dat Jacob Rasch huwde met de dochter van Jan Horstmans, Elisabeth.

Na zijn investering nam Jacob Rasch deel aan de exploitatie van het part van Wijngaardsberg, dat onder Jan Horstmans ressorteerde, d.i. de helft van Wijngaardsberg, benevens het stuk dat hij na ruil van Lens van Giteren had overgenomen. Dat deze coöperatie het huwelijk met de veel jongere Elisabeth Horstmans tot gevolg had, is niet duidelijk te bewijzen. Er zijn evenwel aanwijzingen om deze hypothese voor waar aan te nemen. Een zakenrelatie (een wijnkoopman), wellicht een goede vriend van Jan Horstmans, investeerde een flinke som geld in de met ondergang bedreigde hoeve. Een weinig lucratieve belegging, die evenwel bezegeld werd door een huwelijk met de dochter van de eigenaar: *Elisabeth Horstmans*. Men hoeft te weten dat bij de goeude stand in de Moderne Tijden, het huwelijk niet gesloten werd op basis van emotionele banden tussen de huwelijkspartners, maar wel met als inzet een verbetering van de sociaal-economische positie.

Of Elisabeth van haar eerste echtgenoot kinderen kreeg, is niet bewezen. Volgens Arnoldt van Muntsheim werden er geen kinderen geboren<sup>12)</sup>, maar Nicolaes Olislagers wees erop dat er wel degelijk kinderen waren, die na de dood van hun vader onder voogdij kwamen te staan van Goswinus Baesveld, te Frankfort residerend<sup>13)</sup>. Feit is dat Elisabeth Horstmans na de dood van haar man, hertrouwde met *Andries van Muntsheim* - een soldaat - waaruit een zoon werd geboren. Hierover straks meer.

De successieve dood van Jan Horstmans en Jacob Rasch bracht obscure, chaotische tijden over de Wijngaardsberg. Waarschijnlijk nam *Jacob Horstmans* tegen 1588 het roer in handen. Terloops weze opgemerkt dat ook de andere helft van Wijngaardsberg een machtsverschuiving onderging: op 12 februari 1598 droeg Reynder Coolen in naam van *Aert Greeven*, diens deel van Wijngaardsberg (dat op dat ogenblik verpacht werd aan *Frans Horstmans*) over aan Jan Vollers van Humcoven (ook wel Jan Vullers van Heymcoven geschreven)<sup>14)</sup>.

Nog in 1588 moest Jacob Horstmans een contract afsluiten met de Landscommandeur van Baliën-Biesen. Wijngaardsberg werd hem ontnomen als eigendom, omdat hijzelf en wijlen zijn vader de rente aan de Landscommandeur niet waren nagekomen. Toch werd hij clement behandeld: voor een duur van zes jaar werd hij pachter van de hoeve en landerijen; maar hij moest jaarlijks twee malderen rogge meer afdragen „als die voorschreven rente compt te belooopen ende derselve te leveren lost ende vry van alle costen van schattinghe hagelslach ende dyergelycke tot binnen den huysen vander Biessen...”<sup>15)</sup>. In 1589 werd dit contract herzien!



De Wijngaardsberg werd terug eigendom van Jacob Horstmans, sub conditione dat „promptelyck soude worden betaelt 200 rinsguldens te lichtmisse dier naestvolgende ende die reste vort in 5 jaeren elck jaer 107 1/2 gulden vyer stuyvers een oort anderhalf myte brabantys boven den pachte van 18 malders roggen des jaers ende naerdien die voorschreven somme ten vollen soude syn betaelt dat in sulcken gevalle den voorschreven pachthoff hereditarie soude volgen ende by hem voorts beseten worden.....”<sup>16</sup>).

Jacob Horstmans overleed omstreeks 1605. Zijn weduwe, Beatrix van Asch, kreeg nog au courant 1605 af te rekenen met Jan Vollers van Humcoven, die haar - om een achteraf dubieuzen en onbegrijpelijke reden - weigerde te erkennen als eigenares van de Wijngaardsberg. Hij dreigde er zelfs mee haar desnoods met geweld van de hoeve te zullen verdrijven. I.p.v. op een sisser uit te draaien, groeide dit alles uit tot een ware vete. Zo ontstond er op 9 november 1605 een serieus incident, waarvan nota werd genomen door de schout en de schepenen van de dingbank van de heerlijkheid Valkenburg. Op die bewuste dag verscheen Jan Vollers van Humcoven met enkele secondanten op de Wijngaardsberg. In het bijzijn van enkele getuigen, nl. Johan Boenen, Gilis Haesen, Maes Houtermans en Frans Horstmans, verschaften zij zich toegang tot de graanschuren, waaruit zij drie à vier zakken rogge stalen „dewelcke rogge desselven daegh was vuytgedoerssen van de arbeyders by desen requerant.....”. Vlak daarop verscheen Humcoven met een stel paarden en ploegen, om zich te verlustigen aan enkele velden van de Wijngaardsberg<sup>17</sup>).

Een goed half jaar later verschenen een aantal nieuwe getuigen, nu voor de schepenbank van Klimmen. Het waren pastoor Martin Boschhuwer, Peeter Doenssel en Jan Bemelmans. Alle onderstreepten dat hen een akte was voorgelezen (gedateerd 7 juli 1606), waarin de goederen van Jacob Horstmans integraal werden overgedragen aan zijn echtgenote, nu weduwe. De akte zou ook voorgelezen zijn aan een zekere Reynier Timmermans. Naar verluid zou deze pachter zijn geweest op de hoeve, vlak voor en na de dood van Jacob Horstmans. Hij zou ook de cijns aan de Landscommandeur hebben afbetaald<sup>18</sup>). Timmermans ontkende ooit van zulke notariële akte gehoord te hebben<sup>19</sup>).

De getuigen wisten verder nog te vertellen dat ook Frans Horstmans door Jan Heymcoven benaderd was. Deze laatste zou hem verboden hebben om zich te mengen in het geschil op de Wijngaardsberg (Heymcoven kon pressie uitvoeren op Frans Horstmans, vermits die pachter was op zijn land); evenmin mocht hij cultiveren op, en (of) het vruchtgebruik genieten van de Wijngaardsberg.

Heymcoven maakte gebruik van alle beschikbare middelen om de Wijngaardsberg tot de zijne te maken: „..... niettegenstaende heeft eenen Jan Hemcoven over soo veel weeten te practiseren, dat hy deur toedoen van Pauls Geetsen rentmeester ende secretaris van wylen heer? (onleesbaar) Book successeur vanden voorschreven Ruysenborch (= Landscommandeur) ende vuyt crachte van procuratie vanden selven Geetsen die actie vanden voorschreven Balleien Biessen tot den voorschreven pachthoff hem heeft vervoerdeert te kopen niettegenstaende die selve metten voorschreven accoort gedaende ende geaccepteerde betaelinghe was geextingueert..... ende gecontinueerde possessie vervoerdeert met een groete novicheyt ende de facto der suppliante oft wel haeren huerlinck incultiveren ende tgebruyck vanden voorschreven pachthoff obstakel te doen willende hem met geweld daer vuytstoten onder pretext dat hy van wylen den lantcommandeur soude hebben gecocht de actie die welcke hem totten voorschreven pachthoff soude moegen competeren daer hy nochthans gheen ter werelt heeft en heeft anders als de voorschreven pacht van 16 malderen roggen t'sjaers die hem oick jaerlyx is betaalt .....<sup>20</sup>).

Beatrix van Asch diende op 20 januari (1607) een rekest in bij de Raad van Brabant en Overmaas „..... ten eynde van opene brieven van attentat ende lissatie van turbatien haer gedaen by Janne Heymcoven naerder begrepen in de copie van dese voorschreven requete.....”<sup>21</sup>). Daarin werd Heymcoven ook aangemaand een rescriptie te verzorgen, taak waarmee deze erg lang treuzelde.

De eerste februari 1607 liet Heymcoven in het bijzijn van Beatrix van Asch een notariële akte opstellen, waarin hij eiste dat zij van haar aanspraken op Wijngaardsberg zou afzien. Beatrix verbleef op dat ogenblik te Sittard bij een vrouw „geheyten Meycken wesende die huysvrouw van Mr Henrick Stockmans sich verclaerende dat sy die voerschreven Beatrix vuyt vrintschap ende barmherticheyt hadde in haer huys.....<sup>22</sup>). Beatrix liet zich echter het mes niet op de keel zetten! Zij weigerde de notariële akte te ondertekenen. Daarvoor vroeg ze bedenktijd” sy moest haer eerst daerover bedencken ende bevreeghen”<sup>23</sup>).

Het proces voor de Raad van Brabant en van Overmaas verliep niet volledig in het voordeel van Beatrix van Asch. Ab ovo was duidelijk dat hier sprake was van een bijzonder delicate en ingewikkelde aangelegenheid”..... rakkende die weduwe ende erfgenaemen Jacob Horstmans, daerinne ick groote



difficulteyten heb gevonden overmits die multipliciteyt vande vonnissen ende appointementen successive gegeven tot naedeel van de voorschreven weduwe ende haeren pachter hoe wel genochlick vreempdelyck, cause waeromme ick up my selve alleen nyet en heb willen staen maer heb ick die voorschreven stukken gecommuniceert aen mynen alden patroon ende vader, die nyet min swaericheyt daerinne en heeft gevonden dan ick....."24).

Er zijn onvoldoende stukken bewaard om het verloop van dit proces op de voet te kunnen volgen. Resultaat was dat het streven van Jan Vollers van Heymcoven, om de weduwe en haar kinderen van de Wijngaardsberg te ontzetten, „in maeten ende vuegen zal verclaert worden nyet ontfanghbaer ende gecondempneert worden in de costen by de rescribenten gedaen ende te doen"25).

Interessant verhaal is de rescriptie die Jan Heymcoven aan de Raad Van Brabant en Overmaas overmaakte. Jacob Horstmans en zijn vrouw bezaten de helft van Wijngaardsberg. Maar ze negeerden hun verplichtingen aan de Landscommandeur. Deze laatste ondernam stappen om de achterstallige renten op te vorderen. Toen het echtpaar hieraan geen gehoor gaf, verkocht hij tenslotte, op 22 oktober 1605<sup>26)</sup>, zijn rechten aan Jan Vollers van Heymcoven. Hun indolente, ja zelfs recalcitrante, houding t.a.v. de Landscommandeur zou mede verklaard kunnen worden door het feit dat Jacob Horstmans tot de hervormde kerk zou behoord hebben, en zelfs te Franckenthal- een toevluchtsoord voor gereformeerden- zou hebben geresideerd. De Raad won over al deze beschuldigingen advies in en verklaarde daarop dat "den voerschreven wylen Jacob Horstmans in synen leven noyt en es geweest suspect van ketteryen oft ongeloove, blyckende by de attestatie van hem gegeven by heer Martinus Strycken, landtdeken in onsen voerschreven lande van Valckenborch ende pastoir tot Meerssen, gelyck oick de suppiante noyt en heeft geresideert tot Vranckendael, noch de voerschreven stadt oyt gesien, maer wel eenigen tyt heeft gewoent by haeren schoonsoene onder den Eerstbesschop van Meens omtrent derselve stadt alweer alleenlyck getollereert worden de catholycke religie....."27). Daarmee stond wel vast dat de informatie die Heymcoven verschafte, „syn voer de handt gedickt ende versiert ja geprocedeert vuyt eene quaede tubersticheyt, ende boosen expresse der voerschreven Heymcoven....."28).

Begrijpelijkerwijze werd in de verslagen van de zittingen van de Raad fel van leer getrokken tegen deze Heymcoven, ja zelfs werd geïnsinueerd dat de erfgenamen van Jacob Horstmans in hun aanspraken en rechten geratificeerd en gepromulgeerd zouden worden. Zo ver was men echter nog niet. Het geschil bleef hangende, en de erfgenamen van Jacob Horstmans zagen zich gesteld voor onoverkomelijke financiële hinderpalen.

Vanaf 1609 baatten Elisabeth Horstmans en haar moeder Odilia, de hoeve uit, „ende tot half winne daerop geset haer neef Fransois Horstmans"29). Beatrix van Asch was toen samen met haar kinderen en schoonzoon, Herman Moers, naar Frankfort uitgeweken. Kort daarop overleed Odilia, weduwe Jan Horstmans. Haar dochter, Elisabeth, maakte kennis met Andries van Muntsheim, alias Cracken, een soldaat die reeds 24 jaar streed in dienst van de prinsen van Oranje. Na het huwelijk verliet zij voor 17 jaar de Wijngaardsberg<sup>30)</sup>.

De figuur van *Frans Horstmans* komt in de bronnen niet abundant naar voren. Hij moet de enige zoon geweest zijn van een broer van Jacob Horstmans. Volgens de latere eigenaar van Wijngaardsberg, Nicolaas Olislagers, was hij door zijn oom tekort gedaan. Want Jan Horstmans zou zes kinderen hebben gehad. Dus moest na zijn dood zijn deel van Wijngaardsberg, zijnde de helft, in zes partijen worden gedeveerd. Maar Jacob Horstmans zou het vruchtgebruik geïsurpeerd hebben<sup>31)</sup>. Nooit zou hij zijn neef hiervoor vergoed hebben<sup>32)</sup>.

De 29e april 1609 droegen de erfgenamen van Jacob Horstmans hun patrimoniale goederen over aan neef Frans<sup>33)</sup>. Hij kreeg als opdracht verder af te rekenen met Heymcoven, en het proces te beslechten. Dit was geen nieuwe taak voor Frans, want reeds vanaf het begin van 1609 procedeerde hij in naam van de erfgenamen van Jacob Horstmans<sup>34)</sup>.

Frans Horstmans moet voorvoeld hebben dat hem Wijngaardsberg zou overgedragen worden. Want reeds op 10 maart 1609 kwam hij tot een vergelijk met Olislagers, voor de schepenen der „Hooffbanck Meerssen": Frans Horstmans was tot de bevinding gekomen dat hij onmogelijk verder kon procederen tegen Heymcoven. Want zijn financiële situatie was insuffisant, met als consequentie een onmiskenaar verlies van het rechtsgeding. „Daeromme dat hy alsoo was besonnen ende heeft hedd selve syn recht mits desen gecedeert ende opgedraegen aen ende tot behoeff van Nicolaes Olislagers ende syne erffgenaemen ten eynde dat dieselven Olislagers het voirseyde proces sal aenverden te verolgen tot synen eygen last ende costen ouck tot syn eygen baete ende verluys mits conditie dat ingeval van victorie sal Olislagers gehalden syn hum Fransen te bewysen gichten ende gueden d(rye) boenderen lants loes ende vry, vuyt siens Olislagers lant oick omtrent den Wingersberch gelegen.



Daerenboven dat in 't voirschreven sal Olislagers aen Hum Fransen betaelen off in betaelinghe poneren die somme van 100 gulden Brabant in recompensie off vergeldinghe van omtrent 25 roeden lants die Frans vercreeghe heeft van den weduwe ende erffgenaemen van wylen Jan de Veltplucker in synen leven gewoent hebbende tusschen die 2 bruggen van Geul tot Merssen, ende van Meys van Ulestraet ende Peter syns Meysen swaeger, ende d'erffgenaemen van Meissen broeder op doveren tot wijck....."<sup>35</sup>). Mocht Olislagers het proces verliezen, dan zou de overdracht van de drie bunders land en de uitkering van de 100 gulden, niet plaatsvinden. In dat geval zou de Wijngaardsberg in handen vallen van Jan Voller van Heymcoven.

Netelig probleem vormde nog de vraag of Frans Horstmans wel gerechtigd was om deze overdracht van goederen te doen. „.....heeft Frans Horstmans beloofd hier mede tegenwordelick, dat hy binnen den tyt van 6 weken naescommende sal werven ende aen den voirnoemden Olislagers overleveren wettelick ende genoegsaem bescheyt van de weduwe ende erffgenaemen van Jacob Horstmans voirnoemd van dat hy Frans gequalificeert ende mechtich is te doen dat gene hy mits desen gecontracteert ende gedaen heeft....."<sup>36</sup>).

Nicolaes Olislagers won het geding van Heymcoven. Volgde dan op 30 augustus 1610 de transmissie der goederen. Wijngaardsberg werd met toebehoren (d.i. hoeve, landerijen, bossen en beemden) ge-fourneerd aan Olislagers. Deze laatste cedeerde ten behoeve van Frans Horstmans een reeks gronden, samen drie bunders land groot<sup>37</sup>), benevens 100 gulden.

Nicolaes Olislagers gaf later een precisering van hetgeen hij aangekocht had: Wijngaardsberg zou 24 bunders land tellen, alles inbegrepen, en zou ook als zodanig worden getaxeerd. „Ende want nu den geheelen Hooff jaerlicx ende erffelick vuyt gelt aenden heer landtcommandeur 16 vaten roggen syn vier mudden, aen St Annas altaer 3 vaten rogge, aen Joncker Cortenbach 6 caponen ende 6 schellinghen alle welcke vuytgaende lasten vuer al opde 24 bunder moten gerekent woirden, soo dat hedt bunder lants belast is met 4 vaten rogge, ende hedt beste landt vande proosdie tot merssen heeft vuer X. XII jaeren naer gegeven 6 ende 7 vaten roggen los ende vry ....."<sup>38</sup>).

Volledigheidshalve merken wij hier op dat Jan Vollers van Heymcoven in 1611 beslag wist te leggen op een gedeelte van de andere helft van Wijngaardsberg, dat hij overnam van de dochter van Iwen Horstmans<sup>39</sup>).

Rond 1625 verscheen Elisabeth Horstmans terug op de Wijngaardsberg. Haar echtgenoot, Andries van Muntsheim, overste wachtmeester, was in Italië gesneuveld. Stante pede eiste zij haar patrimoniale goederen op, maar Olislagers, die zich sterk voelde, voerde met haar meer dan 20 jaar lang processen, „sulcx dat des beclaeghden moeder nyet alleen alle haere maer oock in twee duysent rycxdaelders des beclaeghden patrimony goets heeft geconsumeert ende ten lesten overmits dese langdurringe procedueren tot Brusselt erst ende nu naer de reductie der stadt Maestricht in Sgrevenhaeghe heel sinneloos is geworden"<sup>40</sup>). Elisabeths zoon, Arnoldt van Muntsheim, zegde zijn soldatenleven vaarwel, om zijn moeder bijstand te komen verlenen. Tot dan toe had hij gediend als luitenant onder de koning van Zweden. Bij zijn terugkeer „hy in viandts handen met syne knechten geraeckt synde de dienaers doot gebleven en drye schoone peerden, met 400 ducaten en alle syne habytten quyt geworden, genootsaect is geweest hem alhier in dienste te begeven en te werelt nyet meer en heeft als seyne simple gaygie oock nyet weet hoo hy weeder tot synen goederen geraecken mochte ende syne veraermde sinneloose moeder vrouwe en kindt te onderhouden"<sup>41</sup>). Nolens volens werd Arnoldt van Muntsheim opnieuw soldaat, nu in het garnizoen van Maastricht, dat weer in Staatse handen verkeerde en waar elke beschikbare soldaat welkom was. Wat was er gebeurd?

Na het Twaalfjarig Bestand ontbrandde de strijd tussen de Spaanse en Staatse troepen weer in alle hevigheid. Maurits van Nassau en diens opvolger Frederik Hendrik behaalden een reeks schitterende overwinningen. Zo b.v. rukte Frederik Hendrik in 1632 langs de Maas naar Maastricht op. Na twee maanden beleg, capituleerde de stad (augustus 1632).

Meer dan 900 gulden spendeerde Arnold om de patrimoniale goederen van zijn inmiddels krankzinnig geworden moeder, op te eisen. Tevergeefs! Tot 1633 polste hij geregeld zijn opponent Olislagers, of deze geen afstand wilde doen van Wijngaardsberg, dat indertijd wederrechtelijk was verkocht door Frans Horstmans; „waerop hy als dyergelycke gesellen doen ende hy gewert is sonder een woordt te antwoorden, van de luyden gaet, ende eerlycke luyden voor gecken staen laet; ondertusschen de goederen bezit ende sich daarvan groot maeckt"<sup>42</sup>). Wel zou Olislagers hem eens toegeroepen hebben dat Arnoldt maar „een tweede kindt" was (kind uit een tweede huwelijk. Arnold vatte dit antwoord verkeerd op, en meende dat Olislagers hem van bastaard beticht had!), en als zodanig geen aanspraak mocht maken op de hoeve! Waarop Arnold hem toesnauwde: „Met den degen dien ick den Prince









K-Bouvrie-1

J. M. BOUVRIE

**KWARTIERSTAAT – BOUVRIE-BONNET**

1. Jules Marie Bouvrie, geb. Maastricht 31-3-1939, rijksambtenaar.

*II. Ouders*

2. Johannes Baptist Bouvrie, geb. Maastricht 8-10-1894, aardewerker, overl. ald. 25-7-1947, tr. ald. 13-7-1938
3. Juliette Margerite Georgette Bonnet, geb. Meerssen 23-9-1915, overl. Maastricht 18-4-1946.

*III. Grootouders*

4. Mathijs Bouvrie, geb. Maastricht 22-11-1867, aardewerker, overl. ald. 22-1-1943, tr. ald. 12-11-1888
5. Anna Hubertina Nijpels, geb. Maastricht 17-3-1867, overl. ald. 3-7-1953.
6. Wilhelm Jules Bonnet, geb. Maastricht 31-5-1869, spoorwegbeambte, overl. ald. 24-11-1942, tr. Haelen 8-11-1897
7. Maria Cecilia Hubertina Thijssen, geb. Roermond 21-11-1874, overl. Waterschei (B) 28-11-1932.

*IV. Overgrootouders*

8. Maximilianus Theodorus Hubertus Bouvrie, geb. Venray 28-11-1842, spijkermaker, overl. Maastricht 17-9-1893, tr. ald. 4-11-1863
9. Elisabeth Mechtildis Speelmans, geb. Maastricht 27-9-1842, overl. ald. 13-10-1922.
10. Benedictus Ludovicus Joannes Nijpels, geb. Maastricht 24-1-1840, schoenmaker/bewaarder in het huis van burgerlijke en militaire verzekering, overl. ald. 13-2-1915, tr. ald. 15-10-1862
11. Elisabeth Debing, geb. Heer 6-9-1831, overl. Maastricht 13-9-1880.
12. N.N.
13. Anne Marie Georgette Bonnet, geb. Luzern (Zwitserland) 12-5-1849, overl. Chaux-de-Fonds (Zwitserland) 26-11-1903.
14. Godefridus Thijssen, geb. Beesel 21-6-1830, tuinier, overl. Roermond 27-8-1910, tr. Roermond 26-4-1870
15. Catharina Piels, geb. Heel 11-10-1829, overl. Roermond 18-6-1908.

*V. Bet-overgrootouders*

16. Martin Bouvrie, geb. Maastricht 7-11-1812, korporaal bij het Korps Mineurs en Sappeurs, rijksambtenaar, overl. ald. 16-11-1876, tr. ald. 7-6-1838
17. Maria Barbara Signet, geb. Maastricht 6-11-1817, overl. ald. 10-9-1896.
18. Mathijs Spuelmans, geb. Maastricht 4-2-1813, blikslager, overl. ald. 11-11-1877, tr. ald. 30-5-1833
19. Maria Judith Stols, geb. Maastricht 23-7-1812, overl. ald. 3-12-1891.
20. Hendrik Nijpels, geb. Maastricht 21-1-1799, sergeant bij het Korps Mineurs en Sappeurs, ambtenaar bij de plaatselijke belastingen, overl. ald. 8-3-1879, tr. Grave 21-2-1830
21. Maria Francisca IJsvelder, ged. 's-Hertogenbosch 12-7-1799, overl. Maastricht 2-7-1885.
22. Pieter Joseph Debing (Deben), geb. Noorbeek 30-4-1803, overl. Heer 16-1-1878, dagloner, tr. Heer 19-4-1831
23. Lucia Schillinx, geb. Heer 3-8-1801, overl. ald. 8-10-1849.
26. Jules Bonnet, tr.

27. Maria Antonia Forster.
28. Gerardus Tijssen, geb. Beesel 21-11-1799, landbouwer, overl. ald. 1-3-1865, tr. ald. 18-4-1827
29. Joanna Claessen, geb. Beesel 20-1-1802, overl. ald. 23-5-1880.
30. Joannes Renier Piels (Pijls), geb. Wessem 3-12-1804, tuinier, overl. Roermond 18-1-1892, tr. Ittervoort 23-4-1829
31. Maria Ida Coolen, geb. Ittervoort 11-9-1804, overl. Roermond 29-11-1876.

VI. *Oud-ouders*

32. Joannes Bouvrie (Bov(e)rie), ged. Maastricht (St. Nic.) 7-6-1764, kleermaker, overl. ald. 13-2-1833, tr. ald. (St. Nic.) 16-9-1792
33. Henrica Hensel (Hensen), ged. Maastricht (St. Jacob) 15-1-1773, overl. ald. 31-3-1825.
34. Joannes Signet, ged. Maastricht (St. Mart.) 15-2-1794, zakdrager, overl. ald. 27-2-1867, tr. ald. 22-6-1815
35. Maria Theresia van Rijsselt, ged. Maastricht (St. Mart.) 15-5-1793, overl. ald. 24-10-1878.
36. Joannes Hubertus Spielmans, ged. Geilenkirchen 11-12-1783, kleermakersgezel, overl. Maastricht 17-8-1838, tr. ald. 15-1-1807
37. Maria Schefman, ged. Maastricht (St. Mart.) 2-1-1784.
38. Petrus Stols, ged. Maastricht (St. Mart.) 21-3-1769, wolspinner, overl. ald. 29-12-1844, tr.
39. Anna Maria Vrouwenraets, ged. Sweijckhuizen 22-5-1779, overl. Maastricht 2-8-1849.
40. Henricus Laurentius Nijpels, ged. Maastricht (St. Jacob) 1-12-1733, slager, overl. ald. 5-1-1801, tr. ald. (St. Nic.) 4-6-1786
41. Maria Elisabeth Lahaut (Lahoye), ged. Heugem 2-8-1754, overl. Maastricht 14-1-1814.
42. Adam Eijsvelder, ged. Hinveldt bij Fulda, muzikant, overl. 's-Hertogenbosch 23-10-1815, tr.
43. Maria Klabbers (Klappers).
44. Hendrik Maximilian Balthazar Deben (Dubien), landbouwer, overl. Heer 13-1-1833, tr.
45. Maria Sophia Slotmakers, ged. Vijlen, overl. Heer 1-4-1848.
46. Jan Willem Schillincx, ged. Heer 19-2-1763, overl. ald. 19-7-1816, tr. Maastricht (St. Cath.) 25-8-1793
47. Maria Elisabeth Mathijssen (Thijssens), ged. Heugem 6-4-1763, overl. Heer 17-9-1836.
56. Godefridus Tijssen, landbouwer, overl. Beesel 23-1-1814, tr.
57. Margaretha Gerits (Geraets), overl. Beesel 29-3-1828.
58. Wilhelmus Claessen, landbouwer, overl. Beesel 6-12-1833, tr.
59. Anna Maria Beurskens, overl. Beesel 28-2-1808.
60. Mathias Pijls, ged. Wessem, landbouwer, overl. ald. 25-5-1848, tr. ald. 12-12-1802
61. Anna Maria Reuten, ged. Maasbracht, overl. Wessem 14-12-1847.
62. Hendrikus Coolen, ged. Ittervoort, lid der Raad, overl. ald. 12-12-1829, tr.
63. Maria Steijvers, overl. Ittervoort 1-3-1818.

VII. *Oud-grootouders*

64. Joannes Petrus Bouvrie, tr. Maastricht (St. Nic.) 10-8-1746
65. Maria Catherina Orban, ged. Maastricht (St. Nic.) 30-5-1729, overl. ald. 1-6-1803.
66. Jean Henri Hensen, tamboer bij het Bataafs leger, overl. Maastricht 25-5-1811, tr.
67. Maria Oda van Muldeneersgrave, ged. Maastricht (St. Cath.) 8-8-1731.
68. Franciscus Signet, overl. Maastricht 10-7-1810, tr. ald. (St. Mart.) 26-5-1776
69. Elisabeth Rouvros (Roenvros), ged. Maastricht (St. Mart.) 3-11-1751, overl. ald. 4-6-1826.
70. Joannes Henricus van Rijsselt, ged. Maastricht (St. Mart.) 2-11-1755, wolspinner, overl. ald. 18-6-1843, tr. ald. (St. Mart.) 28-1-1787
71. Barbara Dekkers (Deckers), ged. Maastricht (St. Mart.) 13-2-1761, overl. ald. 2-7-1833.
72. Jean Pierre Spielmans, vervoerder, tr.
73. Felicité Fabritius.
74. Antoon Schefman, grenadier, tr. Maastricht (Ned. Herv.) 8-4-1763
75. Maria Rollaert (Rollard), ged. Maastricht (St. Mart.) 7-4-1740, overl. ald. 9-9-1820.



De kinderen groeiden op; er waren dagen van vreugde en van leed, zoals in elk mensenleven. Hij hield ook van sport: had nog zwemmen geleerd en duiken van de 3-meter-plank. Hij was erevoorzitter van de zwemvereniging Oranje Nassau. Hij was ook een enthousiast kegelaar (voorzitter van de Heerlense Kegelbond). Op 14 januari 1955 was hij gaan kegelen, maar voelde zich plotseling niet goed. Zijn zoon Guus, die in 1951 als arts was afgestudeerd en hem hielp in de praktijk, gaf hem een injectie en bracht hem naar huis. Stillekes aan werd het beter en hij ging naar bed. 's Anderendaags, na een goede rust, ging zijn vrouw een warme kruik voor hem maken, en toen ze na een paar minuten terugkwam, vond ze hem dood in bed.

Honderden begeleidden hem naar zijn laatste rustplaats. Hij was niet alleen een verdienstelijk arts, maar hij was ook een vriend, een vader - zeer geliefd bij zijn patiënten. De absoute werd verricht door zijn broer Benedictijn, pater J. Widdershoven. Het stoffelijk overschot werd in de kerk geflankeerd door leden van de Heerlense Roode-Kruiscolonne. Op de kist lagen de uniformpet en de onderscheidingen van een man, die het Roode Kruis in Limburg en speciaal in Heerlen met energie had opgebouwd. De Roode-Kruisvlag stond met rouw omfloerst in het priesterkoor.

Hij was een diep gelovig en godsdienstig mens, die alles overhad voor anderen.

Maria Frederica Cornelia ("Mies") Dankelman kwam uit een welgestelde Amsterdamse zakenfamilie. Haar moeder, Maria Henriette Agnes Holdert, overleed vrij jong. Haar tweede moeder was Maria Johanna Josepha van Rooy (zuster van Prof. van Rooy te Amsterdam). Mies was op kostschool in "Jerusalem", te Venray, waar zij haar diploma M.O. Frans behaalde. Ze was bevriend met haar medecompagne, Rose Widdershoven. Ze logeerde bij deze in Heerlen, en trouwde op 21-jarige leeftijd met August, arts te Heerlen en broer van haar vriendin. Ze was een knap en donker type. Ze was vroom en godsdienstig. Ze had een mooie stem om te zingen, was vrolijk van aard en "plein d'esprit". Elk jaar vierde ze met haar man Carnaval. Ze hield van Limburg en maakte zich de Limburgse aard eigen. Ook was zij zorgzaam, naaide en verstellde de kinderkleertjes, want ze had al gauw een groot gezin. Het was een flinke moeder die leiding wist te geven en leuk met de kinderen kon omgaan. Ineens kwam de fatale dag, bij de geboorte van het dertiende kind. Geen injectie, niets heeft mogen baten: uitgeput door bloedverlies stierf ze in het St. Josephziekenhuis, de dag vóór haar 37ste verjaardag. De kindertjes liepen in de begrafenisstoet met de witte anjertjes uit de tuin, die ze anders plukten voor moeders verjaardag.

Heel Heerlen rouwde om deze lieve vrouw en moeder. Op haar graf staat een grafsteen, uitgehouwen door pater Dom van der Mey, Benedictijn. Er is op uitgebeeld: Christus met naast zich dertien korenaren, en er is deze tekst op uitgebeiteld: Voorwaar, voorwaar, ik zeg u, tenzij de graankorrel in de aarde gevallen sterft, blijft hij alleen. Gestorven echter brengt hij veelvuldig vruchten voort.

Henriette Vergnes werd door iedereen gewaardeerd omdat zij de durf en de moed had om de leiding van een gezin met dertien kinderen op zich te nemen.

#### Uit het eerste huwelijk:

1. Maria Augusta Johanna Widdershoven, geb. Heerlen 9-2-1916 (get. Joh. Dankelman uit Bussum en M.J. Widdershoven-Hermans uit Heerlen).

"Riet" is in de voetsporen van haar vader gegaan, en heeft het Roode Kruis gediend vanaf haar 16e jaar. Ze was toen al bij de Transportcolonne. Toen leek het nog maar spel, maar de Tweede Wereldoorlog brak uit, en toen moest zij voor het eerst van haar leven spuitjes geven, en andere werkjes doen, die zij alleen nog maar had zien doen. Eerst gedwongen door de Duitsers, later voor de geallieerden. Overdag was ze typiste bij de Staatsmijnen, maar 's avonds en tijdens het weekend was ze in dienst van het Roode Kruis. Zij werd ingedeeld bij de chirurgische ploeg, die uittrok als er bombardementen waren geweest. In september 1944 begon zij in het evacuatie-ziekenhuis aan de Stationstraat in Heerlen, wat later in het Amerikaanse evacuatie-hospitaal aan de Gasthuisstraat. Van die tijd af was de typistenloopbaan ten einde. In die ziekenhuizen maakte ze afschuwelijke taferelen mee. Verminkte jongemannen die van het front kwamen, ze moest stervenden bijstaan, maar ze ging door en hielp die arme kerels, ver van huis, ver van hun familie. Na een half jaar werd het hospitaal opgeheven. Een Amerikaanse chaplain vroeg haar om zijn secretaresse te zijn. Zij accepteerde het en betrok in het Grand Hotel een kamer. Daar kwamen de oorlogsbruidjes met problemen en de niet Engels sprekende verloofden van geallieerden.

Ze kon goed met mensen omgaan en sprak bovendien goed Engels, ze had middelbaar Engels gestudeerd. Naar aanleiding van dit werk schreef Riet Widdershoven een lang en interessant gedicht in het Engels. Dit bracht haar maanden later in kennis met iemand die haar een baan bezorgde als Welfare officer van het Roode Kruis in Engeland. Hier nam ze van oktober 1946 tot 1 januari 1949 de zorg op zich voor zieke Nederlandse militairen. Daarna is ze een paar maanden gaan uitrusten bij haar zus in Sydney (Canada), hield daar lezingen voor de Women Missionary Society en ook voor de Katholieke Vrouwenbond. Intussen kreeg ze een baan aangeboden in het ziekenhuis te New York en een baan bij de Ambassade in Londen, maar ze wilde weer terug naar haar eigen land. Ze werd te werk gesteld als welfareleidster in de Ursulakliniek te Wassenaar. Daarna is ze 5 jaar werkzaam geweest bij prof. Carp in de Psychiatrische Universiteitskliniek te Oegstgeest. In 1960 werd ze cursusleidster van het Nederlandse Roode Kruis en leidde welfare vrijwilligers op in het hele land. Omdat dit werk echter zo'n enorme vlucht nam en veel meer begeleiding ging vergen, werd ze in 1961 aangesteld als district-cursusleidster voor Noord-Brabant en Limburg. Op 31 januari 1974 werd haar 25-jarig jubileum gevierd in hotel Cocagne te Eindhoven. In aanwezigheid van de directeur-generaal van het Roode Kruis, de heer van Emden en de beide Kringcommissarissen. Ze werd overladen met geschenken en bloemen en vele waarderende woorden. Ze hebben er een geweldig feest van gemaakt en haar, welverdiend, in het zonnetje gezet.

Op haar uniform draagt ze vier onderscheidingen:

Medaille '39-'40 verdiensten in mobilisatie en oorlogstijd

Medaille '40-'45

Medaille met gesp 30 jaar trouwe dienst

Medaille van verdiensten in zilver.

2. Jeanne Marie Augustine Widdershoven, geb. Heerlen 29-1-1917 (get. August Widdershoven, grootvader, en Anna Dankelman), tr. met *Dr. Peter Albertus Hacquéband*, geb. Rotterdam 9-4-1918.

Zij had het diploma M.O. Lichamelijke Opvoeding. Haar man was geoloog. Van haar kinderen was Sandra Bachelor of art, bachelor of Education (met als hoofdvak Frans) van de universiteit van Ottawa, Simone behaalde in april 1974 aan diezelfde universiteit haar artsdiploma, en Bruno studeerde theatre-drama technique aan het institute Ryerson te Toronto.

Dr. P.A. Hacquéband is een oud-leerling van professor Jongmans, voor wie hij veel waardering had. Hij werd door de B.P.M. naar Canada uitgezonden. Later verliet hij deze maatschappij en is nu chef van het Coal Research van de Geological Survey of Canada, eerst in Sydney (Can.), daarna in Ottawa, en nu in Calgary. Hij wordt zeer gewaardeerd en herhaaldelijk als vertegenwoordiger van de Coal Research van Canada naar diverse congressen afgevaardigd, o.a. naar Rusland, Frankrijk en Nederland.

Hieruit:

- a. Sandra Hacquéband, geb. Sydney (Canada) 26-4-1949.
  - b. Simone Hacquéband, geb. Sydney (Canada) 2-11-1960.
  - c. Bruno Cecil Hacquéband, geb. Sydney (Canada) 2-1-1954.
  - d. Marcel Peter Hacquéband, geb. Sydney (Canada) 19-2-1956.
3. Rose Jeanne Josephine Widdershoven, geb. Heerlen 19-3-1918 (meter R.M.A. Willemse-Widdershoven), tr. met *J. Baggen*, geb. Geleen 9-7-1897, overl. Valkenswaard 28-7-1974.
4. Elisabeth Cornelia Marie Widdershoven, geb. Heerlen 9-7-1919 (get. C. Willemse uit Eyselshoven en Betsy von Beckerath-Dankelman), tr. Heerlen 8-5-1943 met *Bernardus Henricus Marie Gransjean*, geb. Amsterdam 6-3-1914.

Haar roepnaam was Bep. Haar man is advocaat-procureur en heeft een eigen bouwmaatschappij "Grykobouw". Zij wonen in Wassenaar.

Hieruit:

- a. Bernardus Augustinus Henricus Marie Gransjean, geb. Wassenaar 1-6-1944.
- b. Ludovicus Henricus Gransjean, geb. Wassenaar 13-7-1945.
- c. Augustinus Johannes Marie Gransjean, geb. Wassenaar 7-5-1947.



- d. Maria Johanna Elisabeth Gransjean, geb. Wassenaar 30-5-1949.
- e. Gregorius Henricus Josephus Marie Gransjean, geb. Wassenaar 9-9-1950.
- f. Johannes Wilhelmus Joseph Maria Gransjean, geb. Wassenaar 16-12-1951.
- g. Robertus Josephus Marie Gransjean, geb. Wassenaar 4-8-1953.
- h. Franciscus Bernardus Marie Gransjean, geb. Wassenaar 17-8-1955.
- i. Maria Elisabeth Gezina Gransjean, geb. Wassenaar 17-1-1959.

- 5. August Antoine Widdershoven, volgt XIa.
- 6. Johannes Arthur Maria Widdershoven, volgt XIb.
- 7. Robert Alfons Maria Widdershoven, geb. Heerlen 1-5-1923 (peter Alfons Boudyn).

Zijn roepnaam was Rob. Hij ging via Engeland naar Nederlands-Indië als soldaat 1e klas op 22-9-1945. Hij kwam terug op 27-4-1948, maar ging weer terug, nu als vrijwilliger, op 3 juni 1949. Hij is nu al vele jaren werkzaam bij Werkspoor, en werd verschillende keren uitgezonden naar Indonesië en Ethiopië, waar hij toezicht hield op de werkzaamheden aldaar. Is nu werkzaam op kantoor.

- 8. Jozef Maria August Widdershoven, geb. Heerlen 1-5-1923 (peter Joop Dankelman), tweeling met voorgaande.
- 9. Marie Thérèse Jeanne ("Trees") Widdershoven, geb. Heerlen 24-7-1924 (meter Marieke Widdershoven uit Antwerpen), tr. met *Rein Welschen*.  
Uit dit huwelijk:
  - a. Jeanne Welschen.
  - b. Henriette Cornelia Maria ("Hetty") Welschen, geb. Den Haag 5-11-1952.
- 10. Rudolf Johan Pierre Maria Widdershoven, volgt XIc.
- 11. Johannes Bernardus Maria Widdershoven, volgt XIId.
- 12. Hugo Widdershoven, volgt XIe.
- 13. Johanna Marie Rose Widdershoven, geb. Heerlen 20-6-1931 (peter Nico Dankelman, meter haar oudste zus Riet Widdershoven), tr. Heerlen 29-8-1953 met *Petrus Hendricus Hoevenaars*, geb. Valkenswaard 17-3-1927.

Zij werd prematuur geboren (7de maand), woog 2200 gram en mat 48 cm. Bij de geboorte overleed haar moeder. Tot september verbleef zij in de couveuse en werd daarna van september 1931 tot augustus 1932 verpleegd bij haar tante Rosalia Willemse-Widdershoven. Haar man is luitenant-kolonel der cavalerie en heeft een Bronzen Ster uit de tijd van Indonesië en Korea, waar hij geweest is.

Uit dit huwelijk:

- a. Maria Johanna Catharina Hoevenaars, geb. Amersfoort 8-8-1954.
- b. Johanna Henriette Marie Hoevenaars, geb. Amersfoort 21-12-1955.
- c. Maurits August Cornelis Hoevenaars, geb. Amersfoort 25-5-1958.
- d. Alexander Hoevenaars, geb. Amersfoort 27-5-1963.

Uit het tweede huwelijk werd geboren:

- 14. Henriette Jeanne Willem ("Jettie") Widdershoven, geb. Heerlen 4-10-1934 (peter Willem Vergnes, meter Jeanne Widdershoven), tr. Utrecht 18-2-1958 met *Willem Rinnoldus Johannes Rasenberg*, geb. Terheijden 21-4-1930.

Zij is semi-arts, haar man is dierenarts te Tilburg. De drie laatste kinderen werden geboren op "de Rashof" te Enschoot.

Uit dit huwelijk:

- a. Désirée Henriette Cornelia Anna Rasenberg, geb. Tilburg 22-11-1958.
- b. Roland Cornelis Antonius Rasenberg, geb. Tilburg 17-1-1960.
- c. Wilhelmus Sebastianus Johannes Rasenberg, geb. Tilburg 17-11-1961.
- d. Elisabeth Irene Johanna Rasenberg, geb. Tilburg 16-11-1963.
- e. Jeroen Petrus Maria Rasenberg, geb. Berkel-Enschoot 17-1-1966.
- f. Koert Petrus Maria Rasenberg, geb. Berkel-Enschoot 8-4-1968.
- g. Arthur August Willem Rasenberg, geb. Berkel-Enschoot 15-4-1970.

Xg. *Joseph Pierre Louis Widdershoven*, geb. Vliermael (B.) 3-5-1879, overl. Heerlen 28-8-1939, tr. 10-10-1911 met *Hubertina Maria Broers*, geb. Nuth 11-11-1875, overl. Mechelen 10-2-1941.

Uit dit huwelijk werd geboren:

1. Willy Joseph Hubertus Antonius Widdershoven, geb. Heerlen 12-6-1914.

Hij werd priester gewijd door Mgr. dr. G. Lemmens in het Grootseminarie te Roermond op zaterdag 9 maart 1940. Daarna volgde zijn benoeming tot kapelaan te Mechelen, vanwaar hij in 1945 als kapelaan naar Heerlerheide vertrok. Op 18 oktober 1953 werd hij benoemd tot bouwpastoor van de kerk in de Hopel - hij was de jongste pastoor van heel het bisdom. In Heerlerheide zag men hem niet graag vertrekken: hij had er hard gewerkt voor zielzorg en jeugd.

Als noodkerk fungeerde het oude monumentale kerkje te Eijgelshoven. De mooie nieuwe kerk kwam klaar in 1957 en werd toegewijd aan de heilige pastoor van Ars. Ze werd ingezegend door deken Ramakers van Kerkrade. Pastoor Widdershoven verrichtte ook de inzegening van de nieuwe kleuterschool Sint Gabriel in zijn parochie. In november 1964 moest hij zijn nieuwe kerk verlaten, want hij was benoemd tot pastoor van de parochie O.L. Vrouw van Lourdes in het Wittevrouwenveld te Maastricht. Hij heeft er op 25 april 1965 zijn zilveren priesterfeest gevierd. Hij begeleidt ook ieder jaar als priester de Lourdesbedevaarten, waarbij hij vooral zorg draagt voor de zieken.

Xh. *Victor Pierre Hubert Widdershoven*, geb. Bunde 18-5-1880, overl. Heer december 1950, tr. 5-2-1909 met *Maria Bernardina Rosalia Borghans*, geb. Voerendaal 1-4-1879, overl. Heer 8-10-1957.

Hij woonde eerst op hoeve "Kruisdonk", daarna - van 15 maart 1931 tot 1 oktober 1947 - op de Burchthof te Heer (zie foto op pag. 75-112). Zijn zoon Pierre nam het bedrijf over.

Uit dit huwelijk werd geboren:

1. Maria Bernardina Rosalia Widdershoven, geb. Meerssen 21-12-1908.

Zij behaalde haar verpleegsterdiploma in het St. Josephziekenhuis te Heerlen. Daarna trad zij in bij de Kleine Zusters van St. Joseph (Mgr. Savelbergstichting, moederhuis Sanatorium te Heerlen). Ze behaalde eerst nog haar diploma verloskundige in de Vroedvrouwschool te Heerlen, en vertrok 1-3-1947 als missiezuster naar China, waar zij werkte in St. Maryhospital in Peiping. Daar werden ze verjaagd door de communisten, en op 10 augustus 1952 was ze weer terug in Nederland. Op 10 oktober 1953 vertrok ze naar de katholieke missie in Nieuw-Guinea, eerst naar Kokenau, en later naar de Wisselmeren, Enarotali, West-Irian. Ze leidt daar een ziekenhuisje, assisteert als de dokter komt bij operaties en doet héél veel voor de bevolking. Ze is nu bijna 65 jaar, maar heeft de moed en de energie om na haar verlof in Nederland weer terug te keren om daar de arme mensen te verzorgen en bij te staan. Ze draagt de liefde voor de evenmens in haar hart en vertrouwt op de zegen van God.

2. Johannes Egidius Hubertus Widdershoven, volgt XIf.
3. Joseph Hubert Victor Widdershoven, geb. Meerssen 10-1-1914, overl. Leutfort (Dld.) 5-6-1954.
4. Josephina Maria Rosalia Widdershoven, geb. Hulsberg 7-10-1915, tr. met *Henricus Hubertus Hogenboom*, hoofd bedrijfsplanning Kristalunie te Maastricht, geb. Gronsveld 18-7-1919, overl. Scharn-Heer 30-11-1968.

Uit dit huwelijk:

- a. Rosanne Laura Hyacinthe Maria Hogenboom, geb. 22-8-1949.
- b. Helena Victoria Johanna Maria Hogenboom, geb. 27-12-1950.
- c. Johanna Bernardina Maria Liduina Hogenboom, geb. 14-4-1952.
- d. Bernardus Cornelis Pierre Hogenboom, geb. 14-12-1953.
- e. Laureen Helena Hubertina Maria Hogenboom, geb. 7-4-1957.



M. BERGEVOET

**HET LIMBURGSE NAGESLACHT  
VAN EEN GELDERSE SCHIPPER**

*In 1873 vestigde zich in Venlo de schipper Martinus Hol, afkomstig uit Rotterdam, waar bij gebuwd was met een Venlo's meisje, maar geboren in Alphen aan de Maas in Gelderland. De naam Hol komt in die provincie veelvuldig voor, speciaal in het Land van Maas en Waal, maar ook de naar Venlo uitgeweken schipper Martinus wist zijn familie groot te houden; zijn 13 kinderen vormden de aanzet voor de vele families Hol die we nu in Venlo en omgeving aantreffen.*

- I. Arien Teuwen Hol, tr. Adriana van Swolgen;  
Uit dit huwelijk:  
1. Jan Arien Hol, volgt II.
- II. Jan Arien Hol, geb. Appeltern (Gld.) 4-8-1787, overl. ald. 4-12-1843, tr. Theresia Seelen, geb. ald. 1785.  
Uit dit huwelijk:  
1. Hendrik Hol, volgt III.
- III. Hendrik Hol, geb. Appeltern 6-12-1813, arbeider, tr. Dreumel (?) Maria Pijl, geb. Dreumel (Gld.) 18-12-1819.  
Uit dit huwelijk:  
1. Martinus Hol, volgt IV.
- IV. Martinus Hol, geb. Alphen (Gld.) 21-11-1844, overl. Venlo 30-5-1923; schipper, arbeider; vestigde zich 24-11-1873 vanuit Rotterdam in Venlo; tr. Rotterdam 8-10-1873 Johanna Hubertina Schuurmans, geb. Venlo 9-3-1850, overl. ald. 29-12-1903.  
Uit dit huwelijk:  
1. Martinus Johannes Hol, volgt Va.  
2. Joannes Hol, geb. Venlo 3, en overl. ald. 8-12-1875.  
3. Maria Hubertina Petronella Hol, geb. Venlo 28-7-1877.  
4. Philip Mathijs Hubert Hol, geb. Venlo 9-2-1879, overl. ald. 1-3-1879.  
5. Adriana Maria Hol, geb. Venlo 22-1-1881, overl. 14-7-1881.  
6. Johannes Hubertus Hol, volgt Vb.  
7. Wilhelmina Adriana Hol, geb. Venlo 26-10-1883, vertrok 22-3-1900 naar Sterkrade.  
8. Petrus Hermanus Hol, geb. Venlo 26-12-1885, overl. ald. 22-3-1886.  
9. Johannes Hubertus Hendrikus Hol, geb. Venlo 6-2-1887, overl. ald. 5-9-1887.  
10. Petronella Johanna Hol, geb. Venlo 18-3-1888, overl. ald. 22-8-1888.  
11. Hubertina Hendrina Hol, geb. Venlo 5-5-1889, overl. ald. 30-7-1889.  
12. Willem Hol, geb. Venlo 22-12-1891, overl. ald. 23-2-1892.  
13. Johannes Hendrikus Hol, volgt Vc.
- Va. Martinus Johannus Hol, geb. Venlo 28-10-1874, overl. ald. 7-9-1949; arbeider; tr. Catharina Curtius, geb. Stolberg 25-7-1873, overl. Venlo 15-10-1950.  
Uit dit huwelijk:  
1. Anna Margaretha Hol, geb. Venlo 17-9-1897; vertrok 25-1-1918 naar Woensel.  
2. Sophia Maria Hol, geb. Venlo 11-3-1899; overl. ald. 16-7-1971; tr. Arcen en Velden 10-5-1929 Jacobus Hendricus Clabbers, geb. Arcen en Velden 12-8-1895.

3. Johanna Hubertina Hol, geb. Venlo 3-11-1900; tr. Venlo 5-11-1928 Wilhelmus Albertus Arends, geb. Huissen (Gld.) 1900; maréchaussee; zij vestigden zich 21-11-1928 in Horst.
4. Wilhelmina Petronella Hol, geb. Venlo 11-8-1902; tr. ald. 2-6-1924 Petrus Jacobus Rijk, geb. Blerick 9-5-1902.
5. Wilhelmus Hubertus Hol, volgt VIa.
6. Elisabeth Johanna Hol, geb. Venlo 22-3-1906, overl. 19-4-1968; tr. Venlo 28-7-1930 Martin Rudolph, geb. König (Dld.) 1902, hoorndraaier; zij vertrokken 1-8-1930 naar Amsterdam.

Vb. Johannes Hubertus Hol, geb. Venlo 14-3-1882, overl. ald. 14-10-1969; reiziger in groente; tr. (1) Venlo Johanna Maria Petronella Hauser, geb. Venlo 25-5-1882, overl. ald. 12-12-1933; tr. (2) Sittard 8-5-1936 Maria Josephina Gertruda van Neer, geb. Sittard 12-1-1884, overl. Venlo 26-12-1961, weduwe van Heijlegers F.H.

Uit het eerste huwelijk:

1. Helena Hubertina Marianna Hol, geb. Venlo 20-1-1906, overl. ald. 23-5-1970; tr. ald. 24-9-1928 Petrus Hubertus Josephus van Horssen, geb. Venlo 4-5-1901.
2. Hubertina Bernardina Jeannetta Maria Hol, geb. Venlo 15-8-1907, overl. ald. 10-2-1936; tr. ald. 12-10-1931 Henricus Franciscus Hubertus Smets, geb. Maasbree 21-4-1904; kantoorbediende; hij hertrouwde de zuster van zijn vrouw. (zie 5).
3. Bernardina Maria Helena Hol, geb. Venlo 25-1-1909; tr. ald. 29-4-1935 Johannes Maria Gerardus Janssen, geb. Venlo 30-4-1906.
4. Johannes Wilhelmus Hubertus Hol, volgt VIb.
5. Maria Johanna Hubertina Hol, geb. Venlo 15-8-1914; tr. Blerick 8-6-1937 Henricus Franciscus Hubertus Smets, geb. Maasbree 21-4-1904, weduwnaar van haar zuster (zie 2).
6. Joseph Petrus Hubertus Hol, geb. Venlo 6-11-1915; tuinier, sergeant-majoor inf., hulp-timmerman Gemeente-werken Venlo, opzichter plantsoendienst Venlo; tr. (1) Venlo 3-11-1942 Aldegonda van Oerle, geb. Heerlen 4-1-1916, overl. Venlo 12-12-1959; tr. (2) Venlo 29-12-1961 Mechtilda Petronella Mulder, geb. Vierlingsbeek 2-2-1925.

Uit het eerste huwelijk:

- a. Christina Johanna Theodora Hol, geb. Venlo 20-8-1943.
- b. Gertruda Johanna Jacoba Hol, geb. Venlo 18-10-1944; tr. ald. Hermanus Marinus Boom, geb. Arnhem 24-2-1939; zij vertrokken 8-11-1972 naar Bergen (L).
- c. Henrica Hubertina Maria Hol, geb. Venlo 3-5-1946.

Uit het tweede huwelijk:

- d. Elisabeth Christina Wilhelmina Hol, geb. Venlo 1-3-1963.
- e. Ingeborg Catharina Petronella Hol, geb. Venlo 9-1-1966.
7. Hubertus Martinus Hol, geb. Venlo 28-4-1920, commissionair en exporteur van groente; tr. (1) Venlo 25-6-1945 Hendrina Geertruida Josephina Bossink, geb. Gennep 27-3-1923, overl. Venraij 19-7-1972; tr. (2) Vianen 10-1-1974 Hendrina Elisabeth Wammes, geb. Vianen 24-5-1927.

Uit het 1e huwelijk:

- a. Johannes Theodoor Hendrik Maria Hol, geb. Venlo 13-5-1946; magazijnbediende, commissionair in groente, tr. Weert 28-10-1969 Catharina Aldegonda Louisa Martina Saes, geb. Weert 25-6-1948. Zij vertrokken 4-6-1970 naar Maasbree.
- b. Johanna Maria Hendrica Hol, geb. Venlo 2-9-1947; kleuterleidster.
- c. Theodora Maria Josephina Hol, geb. Venlo 27-10-1952; tr. ald. 2-10-1972 Lambert Joseph Martin Beckers, geb. Venlo 2-4-1943.
- d. Renilda Wilhelmina Maria Hol, geb. Venlo 5-1-1955.
- e. Miriam Hendrina Hubertina Hol, geb. Venlo 6-6-1956.
- f. Jozef Antoon Maria Hol, geb. Tegelen 27-2-1958.
- g. Hendrik Johan Maria Hol, geb. Tegelen 23-9-1962.
8. Martinus Carolus Hubertus Hol, geb. Venlo 13-1-1922; automonteur, chauffeur; tr. Venlo 27-3-1944 Cornelia Helena Josephine Antonia Peeters;

Uit dit huwelijk:



- a. Dymphna Johanna Antonia Hol, geb. Venlo 23-1-1945; tr. ald. 10-10-1966 Rudolf Johannes Hermans, geb. Venlo 12-4-1942.
- b. Johannes Leonardus Martinus Hol, geb. Venlo 6-10-1946.
- c. Gertruda Johanna Maria Hol, geb. Venlo 6-10-1946; tr. ald. 29-10-1968 Petrus Robertus Maria Gerardus Aerds, geb. Venlo 4-1-1945.
- d. Hubertus Johannes Maria Hol, geb. Venlo 28-8-1948.
- e. Hubertus Johannes Cornelis Hol, geb. Venlo 7-4-1950; keukenplanner; tr. Venlo 13-11-1970 Maria Helena Bernadette Vos, geb. Venlo 4-1-1950.
- f. Bernardina Martha Josephina Hol, geb. Venlo 8-3-1951; tr. ald. 4-4-1971 Gerardus Hermanus Antonius Boetzkes, geb. Venlo 10-11-1948.
- g. Petrus Antonius Maria Hol, geb. Venlo 8-9-1954.
- h. Engelbert Johannes Gertrudus Hol, geb. Venlo 16-6-1957.
- i. Diana Gertruda Hubertina Hol, geb. Venlo 10-8-1964.

Vc. Johannes Hendrikus Hol, geb. Venlo 21-12-1893, overl. ald. 5-9-1961; bankwerker, magazijnknecht; tr. Maria van Gisteren, geb. Ravenstein (N.Br.) 15-5-1890.

Uit dit huwelijk:

1. Hendrika Martina Jeannette Hol, geb. Venlo 15-9-1916; tr. (1) Venlo 17-10-1938 Peter Johannes Arnoldus Gerits, geb. Grubbenvorst 28-11-1910, overl. Venlo 28-11-1972; tr. (2) Venlo 10-5-1973 H.H.M. Beurskens.
2. Cornelis Karel Hol, geb. Venlo 27-2-1918 en ald. overl. 26-4-1918.
3. Hubertina Catharina Johanna Hol, geb. Venlo 21-6-1919, overl. ald. 18-10-1919.
4. Hendrik Karel Hol, geb. Venlo 25-3-1922; tuinder, beeldengierter, gemeentearbeider; tr. Venlo 13-6-1950 Johanna Louisa Maria Gulikers, geb. Maastricht 23-12-1919.

Uit dit huwelijk:

- a. Maria Josephina Gemma Hol, geb. Venlo 11-5-1951; naaister, modinette.
  - b. Theodorus Maria Hendrikus Hol, geb. Venlo 7-10-1952; leraar, vertrok 1-5-1974 naar Tilburg.
  - c. Hendrika Johanna Maria Hol, geb. Venlo 23-10-1954; kantoorbediende.
  - d. Martinus Helena Hendrikus Hol, geb. Venlo 23-5-1957.
  - e. Wilhelmus Antony Hol, geb. 29-6-1959.
  5. Karel Hendrik Hol, geb. Venlo 25-3-1922; arbeider, beeldengierter, metaalbewerker; tr. Venlo 12-4-1948 Johanna Maria Janssen, geb. Venlo 14-10-1921.
- Uit dit huwelijk:
- a. Johannes Franciscus Maria Hol, geb. Venlo 3-11-1949; kantoorbediende.
  - b. Francina Henriette Maria Hol, geb. Venlo 4-11-1950.
  - c. Joseph Karel Hendrik Hol, geb. Venlo 27-1-1952, confectieperser.
  - d. Maria Martina Johanna Hol, geb. Venlo 27-1-1953; tr. ald. 19-4-1974 Godefridus Jacobus Alice Ummenthum, geb. Venlo 3-8-1951. Zij vertrokken 19-4-1974 naar Leichlingen (Dld.).
  - e. Hubertus Hendrikus Maria Hol, geb. Venlo 3-11-1956.
  6. Martinus Jean Hol, volgt VIc.
  7. Catharina Hendrica Hol, geb. Venlo 5-5-1926; tr. ald. 29-9-1959 Mathias Gerardus Nijssen, geb. Maasbree 26-4-1928.
  8. Maria Gerardina Hol, geb. Venlo 22-10-1934.

VIa. Wilhelmus Hubertus Hol, geb. Venlo 1-5-1904; electricien; tr. Venlo 22-6-1931 Josephina Johanna Antonia Hagens, geb. Blerick 18-4-1911.

Uit dit huwelijk:

1. Karel Hubert Hol, geb. Venlo 9-12-1931; electricien, chef T.D.; tr. Tegelen 25-9-1956 Maria Johanna Sanders, geb. Tegelen 25-3-1929.

Uit dit huwelijk:

- a. Wilhelmus Maria Hol, geb. Venlo 11-8-1957.
- b. Antonius Joseph Hol, geb. Venlo 5-12-1958.

- c. Martina Johanna Hol, geb. Venlo 17-4-1961.
2. Catharina Jeannette Hol, geb. Venlo 30-11-1933; tr. Venlo (wettelijk) 25-6-1956, (kerkelijk) 7-11-1956 Antonius Hendrik Hubert Geeraets, geb. Venlo 18-4-1931, officier Kon. Landmacht.
3. Martinus Johannes Hol, geb. Venlo 15-5-1936; ambtenaar ziekenhuis; tr. Venlo 28-5-1963 Elisabeth Wilhelmina Gertruda Steijn, geb. Venlo 15-12-1940;  
Uit dit huwelijk:
  - a. Brigitta Margaretha Wilhelmina Josephina Hol, geb. Venlo 17-8-1964.
  - b. Ingrid Anna Carolina Hol, geb. Venlo 2-4-1967.

- VIb. Johannes Wilhelmus Hubertus Hol, geb. Venlo 27-8-1911, overl. ald. 4-3-1965; koopman, winkelier; tr. Maasbree 19-11-1936 Adriana Johanna Dagniaux, geb. Venlo 14-12-1911.  
Uit dit huwelijk:
1. Antoine Joseph Johannes Hol, geb. Venlo 3-3-1945, winkelbediende, koopman, verkoper; tr. Venlo 11-10-1965 Maria Theodora Henrica Sanders, geb. Venlo 8-5-1946;  
Uit dit huwelijk:
    - a. Monique Josephina Theodora Maria Hol, geb. Tegelen 19-4-1966.
  2. Josephina Theodora Huberta Hol, geb. Venlo 16-5-1947; tr. ald. 29-12-1966 Joseph Andreas Leonardus Janssen, geb. Venlo 19-4-1947.

- VIc. Martinus Jean Hol, geb. Venlo 16-1-1924; tr. Gertrudis Toussaint, geb. Tegelen 3-2-1925;  
Uit dit huwelijk:
1. Jozef Hubertus Gerardus Hol, geb. Tegelen 28-10-1946; mijnwerker, rozenkweker, papiersnijder; tr. Venlo 28-2-1969 Johanna Engelina Gertruda Godefrida Van der Mee, geb. Arnhem 20-6-1949;  
Uit dit huwelijk:
    - a. Silvia Theresia Petronella Hol, geb. Tegelen 25-8-1969.

*Naschrift redactie:*

*Hoewel deze genealogie duidelijk tot de „eigentijdse” gerekend moet worden, daar praktisch alle gegevens in de makkelijk bereikbare Burgelijke Stand te vinden zijn, leek het de redactie toch interessant om deze genealogie van betrekkelijk „nieuwe Limburgers” op te nemen, om drie redenen:*

- a. *om aan te tonen dat ook een „eigentijdse” genealogie een goed beeld van een familie kan geven;*
- b. *om erop te wijzen, dat vele families, die zich als inheems beschouwen, toch hun oorsprong elders moeten zoeken (en lang niet altijd in het langzamerhand beruchte Frankrijk!);*
- c. *om er nog eens de aandacht op te richten, dat het omgekeerde van wat hier gepubliceerd wordt, ook plaats vond, en wel dat men bijv. een Venlose schipper best in Rotterdam kan aantreffen!*